

അച്ഛനെ ഓർക്കുമ്പോൾ....

സുധീർ പണിക്കറീട്ടിൽ

പിത്രുദിനങ്ങൾ പ്രതിവർഷം വന്നു പൊയ്ക്കൊണ്ടിരിക്കുന്നു. എന്നാൽ മരിച്ചവർ തിരിച്ച് വരുന്നില്ല. മാതാപിതാക്കൾ നഷ്ടപ്പെട്ടവർ ഇത്തരം ദിവസങ്ങൾ വരുമ്പോൾ അവരെക്കുറിച്ച് കൂടുതൽ ഓർക്കുന്നു. ഒരു ദിവസം അവർ വിട്ടുപോകുമെന്ന യാഥാർത്ഥ്യം വളർന്നു വലുതാകുമ്പോൾ മനസ്സിലാക്കുമ്പോഴും അതു അംഗീകരിക്കാൻ മനസ്സിനു പ്രയസമാണ്.

അമ്മയെകൂടാതെ അച്ഛനെ ഓർക്കാൻ ആർക്കും കഴിയില്ല. പ്രത്യേകിച്ച് എന്നെപ്പോലെ വളരെ ചെറുപ്പത്തിലേ അമ്മ നഷ്ടപ്പെട്ടവരാകുമ്പോൾ. അമ്മയുടെ സ്നേഹം കൂടി നൽകി വളർത്തുന്ന പിതാക്കൾ എത്രയോ മഹത്വമുള്ളവർ. അവർക്ക് എന്നും ചെറുപ്പമായിരിക്കുമെന്നു എന്റെ അച്ഛൻ പറയാറുണ്ടു. അതിനുദാഹരണമായി അദ്ദേഹം പറയും, “ഞാനിപ്പോൾ വാർദ്ധക്യത്തിൽ എത്തി എന്നാൽ നിന്റെ അമ്മ ആ ഫോട്ടോയിൽ കാണുന്ന പോലെ തന്നെ. അതുകൊണ്ട് എനിക്കും ചെറുപ്പം.” അദ്ദേഹം അങ്ങനെ പറഞ്ഞിരുന്നതുകൊണ്ട് ഞങ്ങൾ

മക്കൾ എല്ലാം ഈ പടം എപ്പോഴും കൂടെ സൂക്ഷിക്കുന്നു. അച്ഛനെ വയസ്സായി കാണാൻ ഞങ്ങൾക്കും ആഗ്രഹമില്ല. എപ്പോഴും വളരെ മോടിയിൽ വസ്ത്രധാരണം ചെയ്തു നടന്നിരുന്ന ഒരു വ്യക്തിയായിരുന്നു അദ്ദേഹം. അദ്ദേഹത്തിന്റെ ബിസിനസ്സ് കാര്യങ്ങൾക്ക് അതു ആവശ്യവുമായിരുന്നിരിക്കാം. സിഗരറ്റ് വലിക്കുന്നതിൽ, സംസാരിക്കുന്നതിൽ എല്ലാം അദ്ദേഹത്തിന്റേതായ ഒരു സ്റ്റയിൽ ഉണ്ടായിരുന്നു. പലരും അതു അനുകരിക്കാൻ നോക്കി പരാജയപ്പെട്ടിരുന്നു. സ്വർണ്ണം, സുഗന്ധം, പട്ട് ഇതു മൂന്നും അദ്ദേഹത്തിനു വളരെ പ്രിയതരമായിരുന്നു. ഗൾഫ്കാരുടെ സിൽക്ക് ലുങ്കികൾ വരുന്നതിനു മുമ്പ് തന്നെ നാട്ടിൽ വരുമ്പോഴെല്ലാം വീട്ടിൽ അദ്ദേഹം സിൽക്ക് ലുങ്കികൾ ധരിച്ചിരുന്നു.

റോയൽ (ബ്രിട്ടീഷ്) നേവിയിലെ ഉദ്യോഗം ഉപേക്ഷിച്ച് ബിസിനസ്സ് മേഖലയിലേക്ക് അദ്ദേഹം കടന്നു. അന്നത്തെ സുവർണ്ണലങ്ക അതിനു സഹായകമായി. മൂന്നോ നാലോ ബിസിനസ്സുകൾ നടത്തിയിരുന്ന അദ്ദേഹം അമ്മക്കയച്ചിരുന്ന കത്തുകൾ ആ ബിസിനസ്സ്

ലെറ്റർ പാഡുകളിൽ ഒന്നിൽ ആയിരിക്കും. തുവെള്ള നിറത്തിലുള്ള കടലാസ്സിൽ കടും നീല നിറത്തിൽ അച്ചടിച്ചിട്ടുള്ള അദ്ദേഹത്തിന്റെ പേരും ബിസ്നസ്സ് സ്മാപനങ്ങളുടെ പേരുമുള്ളത് നോക്കി കാണൽ എന്റെ ബാല്യകാല വിനോദമായിരുന്നു. എന്താണു ഏതാണെന്നൊന്നും അറിയാത്ത ആ കാലത്ത് എനിക്കും വലുതാകുമ്പോൾ അങ്ങനെയൊക്കെ വേണമെന്ന ഒരു കുട്ടി ചിന്തയും ഉണ്ടായിരുന്നത് ഇപ്പോൾ ഓർക്കുന്നു. കുട്ടിയായിരുന്നപ്പോൾ അമ്മയുടെ സ്നേഹത്തോടെ ഷൂസിന്റെ ലെയ്സ് കെട്ടി തന്നു പിന്നെ അതു കെട്ടാൻ പഠിപ്പിച്ചു. മുതിർന്നപ്പോൾ കെട്ടാനും പഠിപ്പിച്ചു. നിത്യ ജീവിതത്തിൽ ഇതു രണ്ടും ചെയ്യുമ്പോൾ അച്ഛൻ മുന്നിൽ നിൽക്കുന്ന പോലെ, അദ്ദേഹം ഉപയോഗിച്ചിരുന്ന ചന്ദന സോപ്പിന്റേയും യാർഡ്ലി പൗഡറിന്റേയും മണം അനുഭവപ്പെടുന്നു. മരിച്ചപോയ അദ്ദേഹം ഓർമ്മയിലല്ല നിറസാന്നിധ്യമായി കൂടെയുണ്ടെന്നു ബോധ്യപ്പെടുന്നു.

ഞങ്ങൾ അമ്മയും മക്കളും നാട്ടിലും അദ്ദേഹം സിലോണിലുമായിരുന്നപ്പോൾ അദ്ദേഹം അവിടുന്ന് വരുന്നത് ഒരു ഉത്സവം പോലെയായിരുന്നു. അന്നു ചെറിയ കുട്ടിയായിരുന്ന എന്നെ അമ്മ രാവിലെ വിളിച്ചുണർത്തി കണ്ണും തിരുമ്മി ഞാൻ വരുമ്പോൾ അദ്ദേഹം ഷേവ് ചെയ്യുകയായിരിക്കും. ആ സോപ്പിന്റേയും, ആഫ്ടർ ഷേവിന്റേയും മണം ഇപ്പോഴും എന്റെ മൂക്കിൽ തങ്ങി നിൽക്കുന്ന പോലെ. അദ്ദേഹം അമേരിക്ക സന്ദർശിച്ചപ്പോൾ ആ ആഫ്ടർ ഷേവ് തേടി ഇവിടത്തെ പല കടകളിലും കയറിയിറങ്ങി എങ്കിലും കിട്ടിയില്ല. സാരമില്ല അതിന്റെ മണം നിന്റെ മൂക്കിൽ ഇപ്പോഴും ഉണ്ടല്ലോ എന്നു അദ്ദേഹം തമാശ പറഞ്ഞു.

നാലു ഭാഷകൾ അനായേസേന കൈകാര്യം ചെയ്യാൻ അദ്ദേഹത്തിനു കഴിയുമായിരുന്നു. ആ ഭാഷകളിലെ മികച്ച പുസ്തകങ്ങളെക്കുറിച്ച് എനിക്ക് പറഞ്ഞ് തരാറുണ്ടായിരുന്നു. ബിരുദങ്ങൾ നേടുന്നതിനോടൊപ്പം ധാരാളം പുസ്തകങ്ങൾ വായിക്കണമെന്ന അദ്ദേഹത്തിന്റെ ഉപദേശം എന്നെ വായനശാലകളുടെ ചങ്ങാതിയാക്കി. പല പുസ്തകങ്ങളിൽ നിന്നുള്ള ഉദ്ധരണികൾ സന്ദർഭം അനുസരിച്ച് അദ്ദേഹം പറയുന്നത് വളരെ രസകരമായി എനിക്ക് തോന്നിയിട്ടുണ്ടു. ടീനേജിന്റെ ആരംഭത്തിൽ പ്രണയകവിതകൾ ഞാൻ എഴുതാറുണ്ടായിരുന്നു. ആരെയും കാണിക്കാതെ എന്റെ പുസ്തകതാളുകളിൽ അതൊക്കെ ഒളിച്ചിരുന്നു. എന്നാൽ ചിലപ്പോൾ എന്റെ സഹോദരി അതു കണ്ടു പിടിച്ച് അച്ഛനെ കാണിക്കുമ്പോൾ അദ്ദേഹം പുഞ്ചിരി തൂകി ഒരു വരി കവിത പാടും. "കൊച്ചുമകനുടെ രാഗവായ്പിൽ അച്ഛനുമമ്മയ്ക്കും എന്തു തോന്നാൻ". അതേസമയം അത്തരം രചനകൾ നടത്തി സമയം കളയരുതെന്നു എന്നെ അറിയിക്കുക ഏതെങ്കിലും കഥകൾ പറഞ്ഞാ അല്ലെങ്കിൽ മഹാത്മാരുടെ പുസ്തകങ്ങൾ വായിക്കാൻ ഉപദേശിച്ചോ ആയിരിക്കും. അന്നു അദ്ദേഹം പറഞ്ഞതൊക്കെ ഇപ്പോഴും കല്ലിൽ കൊത്തിയപോലെ മനസ്സിൽ തെളിഞ്ഞ് കിടക്കുന്നു. എന്റെ പൊട്ടക്കവിതകൾ വായിച്ച് നിരുത്സാഹപ്പെടുത്തുകയല്ല മറിച്ച് ശ്രമിച്ചാൽ നന്നായി എഴുതാൻ കഴിയുമെന്നു പ്രോത്സാഹിപ്പിക്കയാണു ചെയ്യാറുള്ളത്. അന്നു അദ്ദേഹം തോമസ് ആൽവ എഡിസന്റെ

വാക്കുകൾ കേൾപ്പിച്ചു. "genius is one percent inspiration and ninety-nine percent perspiration" അദ്ധ്വാനിക്കാതെ ഒന്നും ലഭിക്കയില്ല. ജീവിതത്തിൽ അത് എന്നും പാഠമായിരിക്കുന്നു. ആയിടക്ക് അദ്ദേഹം മഹാത്മഗാന്ധിയുടെ സത്യാന്വേഷണ പരീക്ഷകൾ വായിക്കാൻ എന്നോട് പറഞ്ഞു. ഞാൻ അടുത്തുള്ള വായനശാലയിൽ നിന്നും അതു കൊണ്ടു വന്നു. എന്റെ കവിതകൾ വായിച്ച് അച്ഛൻ പറഞ്ഞ കമൻ്റ് രമണനിലെ രണ്ടു വരികൾ ഭേദഗതി ചെയ്തതാണു അതുകൊണ്ട് ആ പുസ്തകവും വായിക്കണം എന്നു അദ്ദേഹം സമ്മതിച്ചിരുന്നു. ഗാന്ധിയുടെ പുസ്തകം ഒന്നു മറിച്ച് നോക്കി ഞാൻ രമണിൽ മുഴുകിയിരുന്നു. അതു പലവുരു വായിച്ച് ചങ്ങമ്പുഴ എന്ന കവിയെ ഒരു ടീനെജ്കാരന്റെ മനസ്സിലൂടെ കണ്ടു ആരാധിച്ചു. പുസ്തകങ്ങൾ സമയമായപ്പോൾ വായനശാലയിൽ തിരിച്ച് കൊടുത്തു.

മനോഹരമായ ശബ്ദമായിരുന്നു അദ്ദേഹത്തിന്റേത്. കവിതകൾ ചൊല്ലി കേൾപ്പിക്കുന്നതും, കഥ പറയുന്നതുമാക്കെ കേട്ടിരിക്കാൻ എന്തു രസമായിരുന്നു. ചില വൈകുന്നേരങ്ങളിൽ അദ്ദേഹം ഞങ്ങൾക്ക് കവിതകൾ ചൊല്ലി കേൾപ്പിക്കും, കഥകൾ പറഞ്ഞ് തരും. ഞങ്ങൾ എന്നു പറഞ്ഞാൽ ഞാനും സഹോദരിയും വല്ലച്ചന്റെ മക്കളായ ചേച്ചിമാരും. കഥകളും കവിതകളും ഒരു നിരൂപകന്റെ കാഴ്ചപ്പാടുകളിലൂടെ വിവരിക്കുക സാധാരണയായിരുന്നു. ക്രൂതികളെ വിശകലനം ചെയ്യാനുള്ള ഒരു താൽപ്പര്യം അതുമൂലം എന്നിലും അങ്കുരിക്കാൻ തുടങ്ങി. അങ്ങനെ സാഹിത്യസദസ്സ് പുരോഗമിച്ചിരുന്ന ഒരവസരത്തിൽ അദ്ദേഹം എന്നോട് ചോദിച്ചു ഗാന്ധിയുടെ പുസ്തകം മുഴുവൻ വായിച്ചോ? ഉവ്വല്ലോ, തിരിച്ചും കൊടുത്തു. ഒരു പതിമൂന്നുകാരന്റെ നിഷ്കളങ്കതയോടെ ഞാൻ മറുപടി പറഞ്ഞു. അദ്ദേഹം ഒന്നും പറഞ്ഞില്ല. ആ സായാഹ്നത്തിൽ പുരാണകഥകൾ പറയുകയായിരുന്നു. അതിനിടയിൽ അദ്ദേഹം എന്നോട് ചോദിച്ചു. ഗാന്ധിയുടെ പുസ്തകത്തിൽ രണ്ടു പുരാണ കഥകൾ അദ്ദേഹത്തിനു പ്രചോദനം നൽകുകയും, സ്വാധീനിക്കയും ചെയ്തതായി പറയുന്നുണ്ട്. ഏതാണവ? ചേച്ചിമാർ എന്റെ മുഖത്തേക്ക് നോക്കി. അതു കണ്ടു എന്റെ അച്ഛൻ അവരോട് പറഞ്ഞു. അവൻ കുറച്ച് ദിവസം മുമ്പ് ഗാന്ധിയുടെ ആത്മകഥ വായിച്ചു തീർന്നേയുള്ളൂ. സ്വതവേ നൂണ പറയാൻ കരുത്തില്ലാത്ത ഞാൻ അത്തരം പുസ്തകം വായിക്കാനുള്ള മടികൊണ്ട് വായിച്ചു എന്നു നൂണ പറഞ്ഞതാണു. ഇങ്ങനെ ഒരു കെണിയെപ്പറ്റി ആലോചിച്ചില്ല. ഞാൻ പരുങ്ങാൻ തുടങ്ങി, നൂണ പൊളിഞ്ഞു. മുഴുവൻ വായിച്ചില്ലെന്ന സത്യം പറഞ്ഞു. അച്ഛൻ കോപിക്കുമെന്നു കരുതി. അദ്ദേഹം പറഞ്ഞു സാരമില്ല ഇനിയും പുസ്തകം വായനശാലയിൽ നിന്നും കൊണ്ടു വന്നു മുഴുവനും വായിക്കുക. നൂണ പറയാതിരിക്കുക. ഞാനപ്പോൾ കരച്ചിലിന്റെ വക്കത്തോളമായി. ശ്രാവണകുമാരന്റെ പിത്രുഭക്തി, ഹരിശ്ചന്ദ്രന്റെ സത്യസന്ധത ഇതു രണ്ടും ഗാന്ധിയെ സ്വാധീനിച്ചിരുന്നുവെന്നു അച്ഛൻ തന്നെ പറഞ്ഞു.

അപാരമായ ഓർമ്മശക്തി അദ്ദേഹത്തിന്റെ അനുഗ്രഹമായിരുന്നു. പ്രമുഖരായ കവികളുടെ കവിതകൾ ഹ്രദിസ്ഥമായിരുന്നു. എന്നേയും സഹോദരിമാരേയും മടിയിൽ

വെച്ച് അവ പാടാറുണ്ടായിരുന്നത് കൊണ്ട് ടേപ് റെക്കോർഡ് സൗകര്യം വന്നപ്പോൾ അതൊക്കെ ടേപ്പിലാക്കി സൂക്ഷിച്ചു. ഇയ്യുടെ സഹോദരി നാട്ടിൽ നിന്നും വിളിച്ച് പറഞ്ഞു അവളുടെ റെക്കോർഡ് പ്ലെയർ കേടു വന്നു, പുതിയത് വാങ്ങാൻ ഇപ്പോൾ ലഭ്യമല്ലെന്നു. ചില ഉപകരണങ്ങൾ കാൽഹരണപ്പെട്ടു പോകുന്നു. ഇനി അതു സി.ഡി.യിലേക്ക് മാറ്റേണ്ടിയിരിക്കുന്നു. ഒരു പക്ഷെ അതിനു കഴിഞ്ഞില്ലെങ്കിലും അച്ഛന്റെ ശബ്ദം ഞങ്ങളുടെ മനസ്സിൽ അനശ്വരമായി നിലകൊള്ളും.

ത്രൂശ്ശൂർക്കാരുടെ ഗുണങ്ങളായ നർമ്മവും, നന്മയും അദ്ദേഹത്തിനു ധാരളമായി ഉണ്ടായിരുന്നു. പുസ്തകങ്ങൾ അദ്ദേഹത്തിന്റെ ദൗർബ്ബല്യമായിരുന്നു. യൗവനകാലത്ത് സിലോണിലായിരുന്നപ്പോൾ വായിച്ച ഏതോ ഇംഗ്ലീഷ് പുസ്തകം നാട്ടിൽ സ്ഥിരതാമസ്മാക്കിയപ്പോൾ വായിക്കാൻ വേണ്ടി അന്വേഷിച്ചു. കിട്ടിയില്ല. അമേരിക്കയിൽ വരാൻ സൗകര്യം കിട്ടി വന്നപ്പോൾ ആ പുസ്തകം തേടി (അതിന്റെ പേരു ഞാൻ മറന്നുപോയി) മൻഹാറ്റനിലെ ലൈബ്രറിയിൽ പോയി. അതു കിട്ടിയപ്പോൾ അദ്ദേഹത്തിന്റെ സന്തോഷത്തിനു അതിരില്ലായിരുന്നു. സോഫയിൽ ചാരികിടന്നു സിഗരറ്റു പുകച്ചുകൊണ്ട് പുസ്തകം വായിക്കുന്നത് മുന്നിൽ കാണുന്ന പോലെ ഇതെഴുതുവോൾ തോന്നുന്നു. പ്രൗഢഗംഭീരമായ വ്യക്തിത്വം. അറിവുകൾ നമ്മൾ നേടിക്കൊണ്ടിരിക്കണമെന്ന് ഉറച്ച് വിശ്വസിച്ചിരുന്നയാൾ. എന്നോട് എപ്പോഴും പറയുമയിരുന്നു “Knowledge is power” . അതേ അറിവാണു ശക്തി. എനിക്ക് അമേരിക്കയിലേക്ക് വരാൻ അവസരം ലഭിച്ചപ്പോൾ അദ്ദേഹം വളരെ സന്തോഷവാനായിരുന്നു. വിദ്യാഭ്യാസവും സംസ്കാരമുള്ളവരുമുള്ള ഒരു സമൂഹത്തിൽ ജീവിക്കാൻ കഴിയുക സൗഭാഗ്യകരമെന്നു അദ്ദേഹം പറഞ്ഞപ്പോൾ എയർപോർട്ടിൽ വെച്ച് ഒരാൾ പറഞ്ഞ മറുപടി അദ്ദേഹത്തെ അതിശയിപ്പിച്ചു. അവിടെ ടാക്സി ഓടിക്കുന്നവരുമുണ്ടു. ആ മനുഷ്യൻ തമാശക്ക് പറഞ്ഞതെങ്കിലും ടാക്സി ഓടിച്ചിരുന്ന ഒരു കിഴവനും ഒരു പരദൂഷണ വീരനും അവരെ ഞാൻ സഹായിച്ചുവെന്ന സത്യം മറച്ച് വയ്ക്കാൻ എന്നെ നിഷ്കരുണം, നിർദ്ദയം ദ്രോഹിച്ചപ്പോൾ, അസൂയകൊണ്ട് കുറെ കാലു നക്കികൾ കിഴവനും, പരദൂഷണവീരനും ശികിടി പാടിയപ്പോൾ എനിക്ക് കൂസാതെ നിൽക്കാൻ കഴിഞ്ഞത് ഞാൻ നേടിയ അറിവു കൊണ്ടാണു. “Knowledge is power” എന്നു എപ്പോഴും ഉരുവിട്ടിരുന്ന വന്ദ്യപിതാവേ അങ്ങേക്ക് പ്രണാമം!!

ഓർമ്മകളിൽ മുങ്ങിത്തപ്പാൻ പിത്രുദിനങ്ങൾ വരുന്നു. നിങ്ങൾ മാത്രം വന്നില്ലല്ലോ,നിങ്ങളെ മാത്രം കണ്ടില്ലല്ലോ എന്നു മാതാപിതാക്കളെ നഷ്ടപ്പെട്ട മക്കൾ ദുഃഖാർത്തരായി ഉരുവിടുന്നു. കർണ്ണികാരം ഇനിയും പുത്തു തളിർക്കും. കാലം മുന്നോട്ട് നീങ്ങിക്കൊണ്ടിരിക്കും. പ്രകൃതി മാത്രം എല്ലാം കണ്ടു നിൽക്കും. ഹ്രസ്വമായ ജീവിതം നൽകുന്ന നന്മകൾ ആസ്വദിക്കുക. പിത്രുക്കൾ നമ്മെ വിട്ടുപോകുന്ന കണ്ണിയിൽ നമ്മൾ തുടരുന്നു, വീണ്ടും അതു നമ്മുടെ മക്കളിലേക്ക്. ജീവിതം ഒരു തുടർക്കഥ. എല്ലാ പിതാക്കൾക്കും സന്തോഷകരമായ പിത്രുദിനം നേരുന്നു.

ശുഭം.